

der er fastlagt i den pågældende aftale om betalingstjenesten. I direktivet bør der således skelnes mellem to måder, hvorpå udbyderen af betalingstjenester giver oplysninger: Enten bør oplysningerne gives, dvs. aktivt meddeles af udbyderen af betalingstjenester på det relevante tidspunkt, som det kræves i dette direktiv, og uden at brugeren af betalingstjenester anmoder yderligere herom, eller også bør oplysningerne stilles til rådighed for brugeren af betalingstjenester, idet der tages hensyn til hans eventuelle anmodninger om yderligere oplysninger. I så fald bør brugeren af betalingstjenester aktivt tage skridt til at skaffe oplysningerne f.eks. ved udtrykkelig at anmode udbyderen af betalingstjenester herom, logge på internetbanken eller indsætte et hævekort i en kortlæser for at få et kontoudtog. Udbyderen af betalingstjenester bør med henblik herpå sørge for, at det er muligt at få adgang til oplysningerne, og at brugeren af betalingstjenester kan råde over oplysningerne.

(28) Forbrugerne bør desuden modtage basale oplysninger om gennemførte betalingstransaktioner uden yderligere gebyrer. I tilfælde af en enkeltstående betalingstransaktion bør betalings-tjenesteudbyderen ikke opkræve særskilte gebyrer for disse oplysninger. De efterfølgende månedlige oplysninger om betalingstransaktioner i henhold til en rammeaftale bør tilsvarende gives vederlagsfrit. Under hensyntagen til betydningen af gennemsigtighed i prisfastsættelsen og forskellige forbrugerbehov bør parterne dog kunne indgå aftale om, at der opkræves gebyrer for hyppigere eller supplerende oplysninger. For at tage højde for forskelle i national praksis bør det derfor tillades medlemsstaterne at fastsætte bestemmelser om, at månedlige papirbaserede betalingskontoudtog altid skal udsendes vederlagsfrit.

(29) For at fremme kundemobiliteten bør forbrugerne kunne opsiges en rammeaftale efter et år, uden at det medfører opsigelsesgebyrer. For forbrugerne bør opsigelsesperioden ikke være mere end en måned, og for udbydere af betalingstjenester bør opsigelsesperioden være på mindst to måneder. Dette direktiv berører ikke den forpligtelse, som udbyderen af betalingstjenester har til under ekstraordinære omstændigheder at opsiges aftalen om betalingstjenesten i henhold til andre relevante fællesskabsbestemmelser eller national lovgivning, herunder lov-

givning om hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, alle foranstaltninger vedrørende indefrysning af pengemidler, og alle særlige foranstaltninger, der knytter sig til forebyggelse og efterforskning af kriminalitet.

(30) Betalingsinstrumenter til små betalinger bør være et billigt og brugervenligt alternativ i forbindelse med billige varer og tjenester og bør ikke behæftes med en række urimelige krav. De relevante oplysningskrav og reglerne om gennemførelse bør derfor begrænses til væsentlige oplysninger, idet der også tages hensyn til de tekniske muligheder, der er grund til at forvente af instrumenter, der udelukkende anvendes til små betalinger. Trods den lempede ordning bør der ydes brugerne af betalingstjenester tilstrækkelig beskyttelse set i lyset af de begrænsede risici, der er forbundet med disse betalingsinstrumenter, navnlig for så vidt angår forudbetalte betalingsinstrumenter.

(31) Med henblik på at reducere risiciene for og konsekvenserne af uautoriserede eller fejlbehæftede betalingstransaktioner, bør brugeren af betalingstjenester snarest muligt orientere udbyderen af betalingstjenester om eventuelle indsigelser, der gøres mod betalingstransaktioner, som angiveligt er uautoriserede eller fejlbehæftede, forudsat at udbyderen af betalingstjenester har opfyldt sine oplysningsforpligtelser efter dette direktiv. Hvis brugeren af betalingstjenester overholder denne underretningsfrist, bør han kunne påberåbe disse krav, så længe forældelsesfristen ikke er overskredet i henhold til national ret. Dette direktiv berører ikke andre krav mellem brugere af betalingstjenester og udbydere af betalingstjenester.

(32) For at opmuntre brugeren af betalingstjenester til snarest muligt at underrette udbyderen om et eventuelt tyveri eller tab af et betalingsinstrument og således tydes mindske risikoen for uautoriserede betalingstransaktioner, bør brugeren kun holdes ansvarlig for et begrænset beløb, medmindre brugeren af betalingstjenester har handlet svigagtigt eller groft forsømmeligt. Når brugeren har meddelt udbyderen af betalingstjenester, at hans betalingsinstrument kan være misbrugt, bør brugeren ikke længere skulle dække tab som følge af uautoriseret brug af instrumentet. Dette direktiv bør ikke berøre udbyderen af betalingstjenesters ansvar for den tekniske sikkerhed vedrørende egne produkter.